

Времето е и кжсо, за да се подготви армията за настжплението. Всички части оставатъ по мѣстата си, само сж предупредени, че ще настжпваме. Занесохъ оперативната заповѣдь на единъ отъ полковитѣ командири и той само тежко поклати глава и процеди презъ зжби, колкото за себе си:

— Глупостъ!... Това е явно излагане стабилността на армията и отъ тукъ ще почнатъ пораженията. Съ какво разполагаме, какъ се приготвихме, за да предприемеме подобни авантюри?... Тия нѣмци искатъ на всѣка цена да се жертвуваме, въ всѣко отношение за тѣхъ. Видѣ се, че и ромжнитѣ ще бждатъ противъ насъ. Тѣ и тѣхъ на-караха да ни станатъ противници... Всичи сж противъ насъ, ние сме слаби.

— Но ние ще устоимъ.

— Ехъ, подпоручикъ, много си младъ за да ги разберешъ тия работи... Сега ще се готвимъ за настжпление... До виждане.

Това ме прикова на мѣстото и азъ дълго гледахъ съ притжпено съзнание къмъ отминалия на дѣсно въ една отъ галериитѣ полковникъ. Той много ясно се изрази... Значи и ромжнитѣ ще воюватъ срещу насъ. Тогава какво ще правимъ? Ще имаме ли сили да се биемъ на два фронта?

Командующия първа армия даде заповѣдь на 8-а дивизия да настжпи, като захожда съ дѣсния си флангъ и атакува противника на гребена Малка Ниджа-планина, а лѣвия флангъ — 3-а дивизия — да настжпи и се затвърди въ Мъгленица и да си подготви пжтищата за спущане отъ планината на артилерията и следъ това продължи настжплението къмъ Паякъ планина.

Разпредѣлянето на армията на колони още отъ първия моментъ на настжплението ни обѣрка. Азъ почнахъ да грѣща названията имъ и обектитѣ имъ. Настжпва нѣкаква суматоха. Началниците не разбиратъ за кои части се отнасятъ донесенията и заповѣдитѣ. Що за неомислена работа! И прави сж старитѣ, като казватъ, че бързата кучка слѣпи ги ражда. Не можа ли да се почака день два и да се подготви едно по обмислено настжпление?

Пристигатъ вече първитѣ известия отъ настжпващитѣ части. Полковникъ Пашиновъ начело на втора бри-